

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 13Saz/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1023200265
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1023200265.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, prechodne bytom C. XX, D., E., F. XXX, G. H., zastúpenej spoločnosťou JANÍČEK LEGAL s. r. o., so sídlom Kominárska 2, 4, Bratislava, proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, so sídlom Krížna 44, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2022/028291-027 zo dňa 09.12.2022 a rozhodnutia Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava č. PPZ-HCP-BA6-163-008/2018-AV zo dňa 14.06.2018, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2022/028291-027 zo dňa 09.12.2022 a rozhodnutia Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava č. PPZ-HCP-BA6-163-008/2018-AV zo dňa 14.06.2018 v časti týkajúcej sa výroku o administratívnom vyhostení B. I. B. E. na územie Palestínskeho štátu **z a s t a v u j e**.
- II. Správny súd v Bratislave žalobu vo zvyšnej časti **o d m i e t a**.
- III. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou (doručená Krajskému súdu v Bratislave dňa 15.02.2023) domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2022/028291-027 zo dňa 09.12.2022, ktorým bolo zamietnuté odvolanie a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava č. PPZ-HCP-BA6-163-008/2018-AV zo dňa 14.06.2018, ktorým bol B. I. B. E. administratívne vyhostený podľa § 82 ods. 2 písm. a/ zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 404/2011 Z. z.“) a zároveň mu bol uložený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov na obdobie 10 rokov podľa § 82 ods. 3 písm. a/ zákona č. 404/2011 Z. z.; lehotá zákazu vstupu začala plynúť dňom vykonania administratívneho vyhostenia, nebola mu určená lehotá na vycestovanie z dôvodu, že žalobca ohrozuje bezpečnosť štátu. Žalobkyňa v žalobe napádala oba výroky rozhodnutí orgánov verejnej správy – výrok o administratívnom vyhostení aj výrok o zákaze vstupu.

2. Žaloba bola pôvodne podaná na Krajský súd v Bratislave dňa 15.02.2023 a viedla sa pod sp. zn. 2S/30/2023. V zmysle § 3 ods. 3 písm. b/ zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 398/2022 Z. z. prešiel výkon súdnictva od 01.06.2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Z uvedeného dôvodu bol spis Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/30/2023 vedený na Správnom súde v Bratislave pod sp. zn. BA-2S/30/2023.

3. Opatrením predsedníčky senátu poverenej plnením úloh predsedníčky Správneho súdu v Bratislave pri vyhodnotení nesprávneho zápisu sp. zn. 1SprR/3/2023 zo dňa 17.10.2023 bola vec na základe námietky nesprávneho zápisu a pomocou technických a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky náhodným výberom pridelená oddeleniu Sa a viedla sa pod sp. zn. 13Sa/15/2023.

4. Správny súd v Bratislave uznesením č. k. 13Sa/15/2023-78 zo dňa 06.11.2023 žalobu odmietol ako oneskorene podanú. Žalobkyňa podala proti uzneseniu kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Sak/2/2024 zo dňa 27.06.2024 tak, že uznesenie Správneho súdu v Bratislave č. k. 13Sa/15/2023-78 zo dňa 06.11.2023 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (v ďalšom konaní je vec vedená na Správnom súde v Bratislave pod sp. zn. 13SaZ/9/2024).

5. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v predmetnom rozhodnutí sp. zn. 1Sak/2/2024 zo dňa 27.06.2024 uviedol, že po oboznámení sa so žalobou zistil, že petit žaloby nekorešponduje s obsahom žaloby a nie je zrejmé, či sa žalobkyňa prostredníctvom rozhodnutia žalovaného domáha súdneho prieskumu prvostupňového rozhodnutia v oboch jeho výrokoch, teda výroku o administratívnom vyhostení a výroku o zákaze vstupu, alebo napáda iba rozhodnutie o zákaze vstupu. Konštatoval, že podstatným pre posúdenie včasnosti žaloby bolo teda ustáliť, čoho sa žalobkyňa žalobou domáha, či napáda oba výroky prvostupňového rozhodnutia, t. j. výrok o administratívnom vyhostení a výrok o uložení zákazu vstupu - tie sú podľa najvyššieho správneho súdu oddeliteľnými výrokmi a z hľadiska zásady oddeliteľnosti výrokov aj samostatne preskúmateľné súdom; predpokladom preskúmania a zrušenia „len napadnutého výroku“ je oddeliteľnosť tohto výroku od ostatných výrokov, pričom oddeliteľný je taký výrok, ktorý obstoí sám o sebe bez toho, aby mal podklad v inom výroku. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky pripustil, že v prípade, že žalobkyňa namieta iba výrok o zákaze vstupu, včasnosť žaloby je možné posúdiť v zmysle ustanovení Správneho súdneho poriadku o všeobecnej správnej žalobe podľa § 181, pretože lehota 30 dní na podanie správnej žaloby podľa § 235 SSP s poukazom na vecné vymedzenie administratívneho vyhostenia v zmysle § 206 SSP a obsahové vymedzenie administratívneho vyhostenia v zmysle § 231 SSP sa viaže výslovne na rozhodnutie o administratívnom vyhostení. Uviedol, že ustanovenie kratšej subjektívnej lehoty než pri všeobecnej správnej žalobe je dané tým, že pri dlhšej lehote by medzitým mohlo dôjsť k výkonu rozhodnutia o vyhostení, a nesúvisí teda s výrokom o zákaze vstupu. Poukázal na to, že aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Nds/13/2017 zo dňa 21.02.2018 vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k osobitnému režimu konania vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia konštatuje, že nepôjde o akékoľvek veci týkajúce sa azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia, ale len o tie inštitúty, ktoré sú následne zužujúco vymedzené vo vzťahu k azylu v § 207 ods. 2 SSP, a vo vzťahu k zaisteniu a administratívne vyhosteniu v § 221 a § 231 SSP. Zákonnosť zostávajúcich vecí týkajúcich sa pobytu cudzincov budú preskúmané v rámci konania o všeobecnej správnej žalobe. V tejto súvislosti dal kasačný súd do pozornosti správneho súdu právny názor vyjadrený v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 593/2022 zo dňa 07.02.2023.

6. Žalobkyňa dňa 21.08.2024 doručila Správne mu súdu v Bratislave podanie, v ktorom upravila petit žaloby tak, že napáda rozhodnutie žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2022/028291-027 zo dňa 09.12.2022 a prvostupňové rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava č. PPZ-HCP-BA6-163-008/2018-AV zo dňa 14.06.2018 v časti výroku o určenie zákazu vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov na dobu 10 rokov. V uvedenej časti žiadala rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie; uplatnila si nárok na náhradu trov konania (správny súd uvedenú úpravu žalobného petitu vyhodnotil ako čiastočné späťvzatie žaloby – v rozsahu konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2022/028291-027 zo dňa 09.12.2022 a rozhodnutia Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava č. PPZ-HCP-BA6-163-008/2018-AV zo dňa 14.06.2018 v časti týkajúcej sa výroku o administratívnom vyhostení B. I. B. E. na územie Palestínskeho štátu).

7. S prihliadnutím na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sak/2/2024 zo dňa 27.06.2024 v znení „Kasačný súd pripúšťa, že v prípade, že sťažovateľ namieta iba výrok o zákaze vstupu, včasnosť žaloby je možné posúdiť v zmysle ustanovení Správneho súdneho poriadku o všeobecnej správnej žalobe teda podľa § 181 SSP ...“ zákonná sudkyňa podala dňa 26.08.2024 predsedníčke Správneho súdu v Bratislave námietku nesprávneho zápisu do súdneho registra Sa (zákonná sudkyňa mala teda za to, že po úprave žalobného petitu obsahovo ide o všeobecnú správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a) SSP a podľa § 177 a nasl. SSP).

8. V odpovedi k námietke nesprávneho zápisu veci do súdneho registra Sa predsedníčka Správneho súdu v Bratislave uviedla nasledovné:

„Pre určenie, či vo veci (v časti výroku o zákaze vstupu, ktorý nasleduje po výroku o administratívnom vyhostení) má rozhodnúť samosudca alebo senát je potrebné ustáliť, či ide o oddeliteľné výroky alebo o navzájom podmienené výroky podľa zákona č. 404/2011 Z. z.

V zmysle konštantnej právnej praxe a aj podľa úmyslu zákonodarcu pri tvorbe Správneho súdneho poriadku správnu žalobu vo veciach administratívneho vyhostenia (§ 231 SSP) sa možno domáhať preskúmania zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy týkajúceho sa

administratívneho vyhostenia podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je zákon č. 404/2011 Z. z., ktorý rozhodovanie v rámci administratívneho vyhostenia upravuje v ustanoveniach § 77 až § 87. Z hľadiska systematického zaradenia týchto ustanovení do zákona č. 404/2011 Z.z. konštatujem, že konanie o administratívnom vyhostení je začlenené do samostatnej prvej hlavy štvrtej časti zákona č. 404/2011 Z.z., a to v rozmedzí ustanovení § 77 až § 87. Teda aj systematicka ustanovení zákona č. 404/2011 Z.z. dáva odpoveď, aké rozhodnutia sa považujú za rozhodnutia vydané v konaní o administratívnom vyhostení. Predmetom prieskumu nemusí byť len meritórne rozhodnutie o vyhostení, ale akékoľvek iné rozhodnutie alebo opatrenie vydané v konaní o administratívnom vyhostení, ak spĺňa podmienky dané v § 7 SSP (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok, Komentár. Bratislava: C.H. Beck, 2018, s. 1071, s. 1159 a nasl.).

A contrario teda predmetom súdneho prieskumu na základe správnej žaloby vo veciach administratívneho vyhostenia nebudú rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy upravené mimo ustanovení § 77 až 87 zákona č. 404/2011 Z.z. Preskúmania zákonnosti takýchto vyňatých rozhodnutí alebo opatrení sa preto budú môcť oprávnené osoby (za splnenia Správnym súdnym poriadkom ustanovených podmienok) domáhať prostredníctvom všeobecnej správnej žaloby. Tento rozdiel sa okrem iných osobitostí upravených v § 206 a § 231 až § 241 SSP prejaví predovšetkým v príslušnosti správneho súdu, keďže na konanie o všeobecnej správnej žalobe nedopadá kauzálna príslušnosť vymedzená v § 17 SSP (porovnaj napríklad uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Nds/1/2017 zo dňa 3.5.2017).

Z uvedeného vyplýva, že je jasne dané, že rozhodnutie o zákaze vstupu zo zákona patrí pod konanie o administratívnom vyhostení a tvorí s ním jeden celok, keďže je upravené v ustanoveniach § 77, § 78, § 79, § 82, § 83, § 84, § 85, § 86, § 87 zákona č. 404/2011 Z. z. Správne s tým súvisí aj otázka miestnej príslušnosti: ak by sa mala spravovať podľa všeobecnej správnej žaloby, neplatila by kauzálna príslušnosť pre Správny súd v Bratislave a Správny súd v Košiciach, ale všeobecná miestna príslušnosť podľa § 13 SSP.

Normatívne (zákon č. 404/2011 Z.z.) sa rozlišuje medzi administratívnym vyhostením štátneho príslušníka tretej krajiny a administratívnym vyhostením občana Európskej únie a jeho rodinného príslušníka. Policajný útvar môže v konaní o administratívnom vyhostení vydať štátnemu príslušníkovi tretej krajiny rozhodnutie o:

- administratívnom vyhostení s určením lehoty na vycestovanie bez uloženia zákazu vstupu,
- administratívnom vyhostení s určením lehoty na vycestovanie s uložením zákazu vstupu,
- administratívnom vyhostení bez určenia lehoty na vycestovanie s uložením zákazu vstupu, alebo
- zákaze vstupu (ak štátny príslušník tretej krajiny predloží falošný pas alebo pozmenený doklad pri vstupe počas hraničnej kontroly, prípadne ak nevycestoval v lehote určenej v rozhodnutí o administratívnom vyhostení, v ktorom mu nebol uložený zákaz vstupu).

Zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnené zdržiavajú na ich území, ako aj z § 77 ods. 1, § 82 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 404/2011 Z. z. vyplýva, že v rámci všeobecných vymedzení rozhodnutia o administratívnom vyhostení sa stanovuje uvádzať aj krajinu, do ktorej má byť cudzinec vyhostený a uloženie zákazu vstupu, ak nie je určená lehota na vycestovanie. Všeobecne platí, že rozhodnutie o zákaze vstupu v konaní o administratívnom vyhostení je podľa zákona č. 404/2011 Z. z. fakultatívne, avšak výrok o zákaze vstupu má podklad (základ) vo výroku o administratívnom vyhostení a bez neho nemôže v zmysle § 82 ods. 3 písm. a/ zákona č. 404/2011 Z. z. existovať.

Podľa môjho názoru ide o závislé výroky, nie o oddelené výroky, ktoré by nemali podklad jeden v druhom, pretože ich vzájomná naviazanosť vyplýva priamo zo smernice 2008/115/ES ako aj z § 82 ods. 3 písm. a/ zákona č. 404/2011 Z. z. Keďže ide o závislé výroky rozhodnutia vydaného v rámci konania o administratívnom vyhostení podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 404/2011 Z. z., o oboch výrokoch (o administratívnom vyhostení aj o zákaze vstupu) má rozhodovať samosudca v zmysle § 23 ods. 2 písm. b/ SSP.

Rozhodnutie sp. zn. 6Nds/13/2017, ktorým argumentuje kasačný súd v rozhodnutí sp. zn. 1Sak/2/2024, s prejedávanou vecou nesúvisí a veľa je vytrhnutá z kontextu. Rozhodnutie sp. zn. 6Nds/13/2017 sa týka žiadosti žalobcu o udelenie prechodného pobytu na účely podnikania, o ktorom jednoznačne rozhoduje senát správneho súdu a nie samosudca. Rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 593/2022

sa týka konkurencie nečinnostnej žaloby a všeobecnej správnej žaloby, a nie kompetencie samosudcu a senátu konať vo veci.

Vzhľadom na to, že žalobkyňa podala správnu žalobu proti rozhodnutiu vydanému vo veci administratívneho vyhostenia, čo sa nezmenilo ani úpravou petitu žaloby zo dňa 21.08.2024, a vzhľadom na citované ustanovenia § 23 ods. 1, ods. 2 písm. b/ SSP, § 82 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 404/2011 Z. z. bola vec správne zapísaná do súdneho oddelenia SaZ a Vaša námietka je preto nedôvodná.“

9. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) na správnom súde vo veciach správneho súdnictva konajú a rozhodujú sudcovia v trojčlenných senátoch zložených z predsedu a dvoch sudcov.

10. Podľa § 23 ods. 2 SSP sudca na správnom súde koná a rozhoduje o správnych žalobách v sociálnych veciach (písm. a/), správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia (písm. b/), žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy (písm. c/), žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy (písm. d/), žalobách vo veciach stáleho zoznamu voličov a zoznamu voličov (písm. e/), žalobách vo veciach registrácie kandidátnych listín pre voľby do orgánov samosprávneho kraja (písm. f/), žalobách vo veciach registrácie kandidátnych listín pre voľby do orgánov samosprávy obcí, miest a mestských častí (písm. g/).

11. Podľa § 206 ods. 1 a ods. 6 SSP vecami azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy podľa predpisov upravujúcich azyl a pobyt cudzincov (ods. 1). Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe (ods. 6).

12. Podľa § 231 SSP žalobca sa môže správnu žalobou domáhať preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia týkajúceho sa administratívneho vyhostenia vydaného podľa osobitného predpisu.

13. Podľa § 235 SSP správna žaloba musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia alebo opatrenia podľa § 231.

14. Podľa § 77 ods. 1 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 404/2011 Z.z.) administratívne vyhostenie je rozhodnutie policajného útvaru o tom, že cudzinec nemá alebo stratil oprávnenie zdržiavať sa na území Slovenskej republiky a je povinný opustiť územie Slovenskej republiky a územie členských štátov, s možnosťou určenia lehoty na jeho vycestovanie do krajiny pôvodu, krajiny tranzitu, ktorejkoľvek tretej krajiny, do ktorej sa štátny príslušník tretej krajiny dobrovoľne rozhodne vrátiť a ktorá ho prijme, alebo na územie členského štátu, v ktorom má udelené právo na pobyt alebo poskytnutú medzinárodnú ochranu. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení sa uvedie aj krajina, do ktorej je cudzinec vyhostený, ak je možné takúto krajinu určiť. V rozhodnutí o administratívnom vyhostení policajný útvar môže uložiť zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov. Policajný útvar, v rozhodnutí o administratívnom vyhostení, uloží zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov, ak v rozhodnutí o administratívnom vyhostení neurčí lehotu na vycestovanie.

15. Podľa § 82 ods. 2 písm. a/ zákona č. 404/2011 Z. z. policajný útvar môže administratívne vyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ak predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

16. Podľa § 82 ods. 3 písm. a/ zákona č. 404/2011 Z. z. policajný útvar môže v rozhodnutí o administratívnom vyhostení uložiť zákaz vstupu podľa odseku 2 písm. a) na desať rokov.

17. Podľa § 63 SSP, žalobca môže do vydania rozhodnutia správneho súdu vziať žalobu späť, a to sčasti alebo celkom. Ak je žaloba vzatá späť celkom, správny súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, správny súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne správny súd v rozhodnutí vo veci samej.

18. Podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná oneskorene.

19. Podľa § 170 písm. a) SSP žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

20. V prvom rade správny súd uvádza, že keďže žalobkyňa podaním zo dňa 21.08.2024 upravila žalobný petít – podala čiastočné späťvzatie žaloby (v rozsahu konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2022/028291-027 zo dňa 09.12.2022 a rozhodnutia Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava č. PPZ-HCP-BA6-163-008/2018-AV zo dňa 14.06.2018 v

časti týkajúcej sa výroku o administratívnom vyhostení AYASI I. B. E. na územie Palestínskeho štátu), tak správny súd v uvedenej časti podľa § 63 tretia a štvrtá veta SSP konanie zastavil.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že žalobkyňa podala správnu žalobu (v zostávajúcej časti - napáda výrok o zákaze vstupu) proti rozhodnutiu vydanému vo veci administratívneho vyhostenia, čo sa nezmenilo ani úpravou petitu žaloby zo dňa 21.08.2024 - lehota na podanie žaloby sa teda aj v tejto zostávajúcej časti má posudzovať s prihliadnutím na § 235 SSP.

22. V zmysle Správneho súdneho poriadku (§ 235 SSP) správna žaloba vo veciach administratívneho vyhostenia musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje. Zo správnej žaloby vyplýva, že rozhodnutie žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2022/028291-027 zo dňa 09.12.2022 bolo žalobkyni doručené dňa 28.12.2022, pričom posledným dňom lehoty na podanie správnej žaloby (aj v zostávajúcej časti) bol deň 27.01.2023. Keďže žaloba bola doručená do elektronickej schránky správneho súdu až dňa 15.02.2023, s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že žalobkyňa podala žalobu (aj v zostávajúcej časti týkajúcej sa výroku o zákaze vstupu) po uplynutí 30-dňovej zákonom stanovenej lehoty.

23. Správna žaloba (vo zvyšnej časti – po čiastočnom zastavení konania) v zmysle vyššie uvedeného bola podaná oneskorene, a preto ju správny súd odmietol podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. d) SSP.

24. Vzhľadom k tomu, že súd žalobu (vo zvyšnej časti týkajúcej sa výroku o zákaze vstupu) odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene, nerozhodoval už o návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe, ani o návrhu na prerušenie konania, ktoré boli podané spolu so žalobou, nakoľko by to bolo bezpredmetné.

25. O náhrade trov konania (pred správnym súdom a kasačným súdom) správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a) a b) SSP v spojení s § 467 ods. 3 SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko žaloba bola v časti odmietnutá/konanie bolo v časti zastavené a nebol zistený žiaden dôvod pre aplikáciu § 171 ods. 1 SSP, nakoľko žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.